

Sygn. akt II CSK 274/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa "H." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
przeciwko Gminie O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza od
powoda na rzecz pozwanej 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł
kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód wskazał dwie przyczyny, które w jego przekonaniu uzasadniają przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Pierwszą jest konieczność rozstrzygnięcia występującego w sprawie zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do wyjaśnienia skutków prawnych oświadczenia podwykonawcy o zrzeczeniu się możliwości solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy, przewidzianej w art. 647¹ k.c. Drugą jest oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Analiza treści skargi w świetle okoliczności sprawy prowadzi do wniosku, że nie ma podstaw przyjęcia jej do rozpoznania.

Jeśli chodzi o podnoszony w skardze problem prawny, to - w świetle treści motywów zaskarżonego wyroku - nie ma on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W sposób wyraźny stwierdził to Sąd Apelacyjny w swoim uzasadnieniu wskazując, że podstawą rozstrzygnięcia o oddaleniu żądania powoda nie jest stwierdzenie skuteczności zrzeczenia się przez niego, jako podwykonawcy, uprawnienia do dochodzenia odpowiedzialności od inwestora, lecz ustalenie, że pozwana, jako inwestor, nie wyraziła zgody na zawarcie umowy przez wykonawcę z powodem - podwykonawcą. W tej sytuacji formułowane przez skarżącego zagadnienie prawne ma jedynie charakter teoretyczny, bez odniesienia do rzeczywistej podstawy rozstrzygnięcia, a tym samym jego rozstrzyganie staje się bezprzedmiotowe.

Nie ma też podstawy do uznania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny wskazał, iż w umowie inwestora z wykonawcą z dnia 19 lipca 2010 r. zawarty został zakaz zbywania przez wykonawcę na rzecz osób trzecich wierzytelności przysługujących mu od inwestora. Zawarcie takiego zakazu dopuszcza art. 509 § 1 k.c., a z ustaleń Sądu wynika, że inwestor takiej zgody nie udzielił. W tej sytuacji trudno jest powołać - i to w dodatku w kategoriach oczywistej zasadności - stanowisko Sądu Apelacyjnego o uznaniu bezskuteczności umowy przelewu wierzytelności przysługujących wykonawcy od inwestora na podwykonawcę, dokonanego bez zgody pozwanej Gminy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398 § 2 k.p.c.), obciążając jednocześnie powoda kosztami zastępstwa prawnego w instancji kasacyjnej (art. 98 § 1 k.p.c.).

aw

jw